

TRANSPORTNO OSIGURANJE

APELACIONI SUD, Rennes

Presuda od 29.VI 1963.

Osiguratelji c/a vl. Baraque

Osiguranje broda - Avarija broda uslijed nasukanja - Brod djelomično popravljen, kasnije napušten i prepušten propadanju - Načelo nedjeljivosti osigurane vrijednosti - Vlasnikova nebriga za popravak broda - Osigurateljeva neodgovornost

Brod kočar "Maryvonne", vlasništvo supruga Baraque, nasukavši se u pomorskoj nezgodi, novembra 1953. bio je popravljen i stavljen u službu, ali marta 1955. ponovo je povučen na kraj radi pregleda i potrebnih daljnjih popravaka. Popravci nisu izvršeni, već je brod napušten i prepušten propadanju.

Osiguratelji su s naslova osiguranja bili platili troškove popravka trupa u visini od 728.219 fr, a odbili su da preuzmu još i naknadne troškove za zamjenu kobilice i pramčane statve trupa, ostajući ipak voljni da ex gratia u ime konačnog podmirenja plate još ostatak do 1.000.000 fr, tj. do ugovorene /osigurane/ vrijednosti trupa. Naprotiv, vlasnici broda su inzistirali na plaćanju ^{svih} popravaka potrebnih da se brod osposobi za plovidbu do visine osigurane vrijednosti koja je iznosila 3.000.000 fr, a od koje je na trup otpadalo 1.000.000, na stroj 1.500.000, na pribor i produkte ribolova 50.000, na ribolovnu opremu 150.000 i za "sretan povratak" /"bonne arrivée"/ 250.000; - još su tražili da osiguravatelji pokrivaju troškove prema tome kako se vrše, što su ovi odbili. U takvoj situaciji u pomanjkanju sredstava vlasnici nisu vršili popravke, već su napustili brod, koji se, na kraju, zbog toga pretvorio u podrtinu, pa vlasnici u sporu od osiguravatelja traže svu štetu.

Apelacioni sud u Rennesu potvrdio je presudu prvo-stepenog suda u Nantesu, koji je osudio osiguravatelje na plaćanje daljnjeg iznosa od 750.000 fr za popravak trupa, pozivom na to da su osiguravatelji dužni dati odštetu koja odgovara troškovima osposobljenja broda za plovidbu, makar ti troškovi u konkretnom slučaju nisu učinjeni, kao i pozivom na to da je osigurana vrijednost trupa i motora nedjeljiva u smislu čl.11, st.2 francuske police za osiguranje ribarskih brodova, te da osiguravatelji odgovaraju po tome do visine od 2.550.000 fr.

U pogledu viška tužbenog zahtjeva koji proizlazi iz konačnog gubitka broda, apelacioni sud je izjavio: kad vlasnici nisu vršili popravke, već su brod napustili bez brige i nadzora do tolike mjere da se pretvorio u podrtinu, da su to činili na svoj rizik i opasnost, te da se ne mogu pozivati na pomanjkanje

novčanih sredstava niti okrivljivati osiguravatelje koji su legitimno i u dobroj vjeri mogli diskutirati o tome koji smisao treba dati uglavcima police s obzirom na konkretne okolnosti. Radi toga se i konačna propast broda ima pripisati isključivo nebrizi vlasnika, krivnji njihovoj, a ne krivnji osiguravateljevoj.

/DMF 1964, str.285/

D.S.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 27.XI 1963.

Naim c/a Cie Generale d'Assurances

Osiguranje tereta - Navodno neznanje za postojanje police - Jednogodišnji zastarni rok i početak toka zastare po odredbama francuske police za osiguranje tereta

U ovom sporu drugostepeni sud je potvrdio presudu Trgovačkog suda Seine, koji je odbio zahtjev tužitelja-primaoca robe protiv osiguratelja kao zastarjeli.

Francuska polica za osiguranje robe predviđa u čl.26 zastarni rok od godine dana za zahtjeve iz naslova partikularnih avarija. Taj rok teče od dana izdanja certifikata o ekspertizi, prekida se predajom osiguravateljima dokumenata potrebnih za likvidaciju štete, i prekid traje do onoga dana kad se osiguravatelji izjasne o zahtjevu, i tada rok počinje iznova teći. U konkretnom slučaju avarijski komesar je ispostavio certifikat 11.XI 1955, dokumenti su dostavljeni osiguravateljima 22.XI t.g. Nakon što su osiguravatelji otklonili zahtjev, te su im dokumenti bili ponovo podnijeti, ostali su pri svojem stavu 11.VI 1957, a tužba je podnesena 13.X 1960.

Na prigovor tužiteljev da se njemu ne mogu suprotstavljati odredbe francuske police za koju nije znao, istaknuto je da se certifikat o osiguranju, koji mu je dostavio prodavalac robe, izričito poziva na opće uvjete francuske police, pa je trebao taj dokument, odnosno tekst, zatražiti od prodavaoca čim je odlučio tražiti odštetu pozivom na osiguranje koje je prodavalac za njega sklopio.

/DMF 1964, str.426/

D.S.